

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5673/2020
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Звонко Сабо, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Јоаким Харди, адвокат из ..., ради ништавости споразума и утврђења брачне сутековине, вредност спора 500.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3563/19 од 25.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3563/19 од 25.06.2020. године

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3563/19 од 25.06.2020. године, потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Врбасу, СЈ у Кули П 207/19 од 05.07.2019. године, којом је утврђено да је ништав споразум странака од 05.08.2014. године о подели имовине стечене у браку и да је тужилца по основу стицања у току брачне заједнице са туженим стекла право својине на 1/2 дела непокретних и покретних ствари ближе наведених у ставу другом и трећем изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужилци накнади парничне трошкове. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужени је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију. Ревизију је изјавио као посебну са позивом на одредбу члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. У сваком конкретном случају, као и у предметном, цени се постојање разлога за ништавост споразума и услова за утврђивање права власништва на имовини стеченој у браку. Ревизијом се не указује на постојање правноснажних одлука у другом спору у којима је супротно пресуђено у истоврсној чињеничноправној ситуацији.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке овог решења.

Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета дана 03.07.2015. године. Предмет тужбеног захтева је неновчано потраживање. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 500.000,00 динара. Како је вредност спора испод ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић